

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΘΝΕΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΠΡΟΗΛΗΘΥΤΑ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. γ. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ . . . 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν 45
261—Γραφείον ὁδ. Ἐρμού—261

Αἱ παλαιαὶ ἱστορίαι εἰσὶ πολλάκις καλὰ ἱστορία. Ἡ ἱστορία τοῦ Μίδα τοῦ βασιλέως τῆς Φρυγίας, εἶναι ἰκανῶς γνωστὴ ὡς παράδειγμα ἐπιθυμίας ἀπλήστου ἀνθρώπου. Ὁ ἀρχαῖος οὗτος μονάρχης ἐζήτησε τὴν χάριν πρὸς τῶν θεῶν, καὶ οὗτοι συνέφεσαν νὰ τῷ δώσωσιν ὅ,τι ἐπιθυμῆσῃ ὑπέρχαρις ὁ μονάρχης ἀπεφάσισε νὰ καταστήσῃ τὴν χάριν ἀνεξάντλητον. Παρεκάλεσεν ἕνα ὄ,τι ἐγγίσῃ γίνηται χρυσός· ἡ παράκλησις εἰσῆκούσθη, καὶ πικραὶ ἦσαν αἱ συνέπειαι ὄ,τι ὅ,τι οὐδέποτε ὁ δυστυχὴς βασιλεὺς ἤγγιζε ἐτρέπετο εἰς χρυσόν. Ἔθηκε τὴν χεῖρα του ἐπὶ τοῦ βράχου, καὶ οὗτος μετεβάλλετο εἰς τεράστιον ὄγκον χρυσοῦ ἀνεκτίμητου ἀξίας· ἐλάμβανε τὸ δρυϊνὸν σκέπτρον του, καὶ ἐγένετο ἐντὸς τῆς χειρὸς του ράβδος καθαρῶ χρυσοῦ. Κατ' ἀρχὰς ἡ χαρὰ τοῦ μονάρχου ἦτον ἀμετρος, καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὸ μέγαρόν του ὁ μακροπρότερος τῶν θεοτῶν. Ἀλλὰ ἡ ἀμβλυωπία τοῦ ἀνθρώπου δὲν διείδε τὰ ἐπακόλουθα. Ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ὄ,τι ἤγγιζεν εἰς ἐμπαιγμὸν τοῦ πόθου αὐτοῦ διὰ τὸν χρυσὸν ἐτρέπετο εἰς καθαρὸν καὶ στερεὸν χρυσόν. Εἶτα ἤρξατο νὰ πιστεύῃ ὄ,τι ὄ,τι ἀπέθνησκεν ἕνεκα τούτου τοῦ ἀπλήστου αὐτοῦ πόθου· μᾶλλον ἢ ν' ἀποθάνῃ ἐν μέσῳ τῆς ἀφθονίας, καὶ ἀναμνησκόμενος τοῦ φοβεροῦ ῥήματος τὸ ὅποιον ἤκουσεν ὄ,τι «καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ δὲν δύνανται νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὰ δῶρα των», ἔσπευσεν εἰς τὸν ἀστυρῶς μειδιδῶντα Διόνυσον νὰ παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ τῷ ἐπιναδῶσῃ τὴν χυδαιοτέραν, τὴν μᾶλλον εὐτελεῆ τροφήν, καὶ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς μάστιγος τοῦ χρυσοῦ.

Ἡ ΚΥΡΙΑ ΣΤΑΒΑ

Μόνον κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατονταετίαν ἡ γυνὴ ἤρξατο νὰ συναγωνίζηται εἰς τὰ βραβεία καὶ τὰς διακρίσεις τῆς φιλολογίας. Μᾶλλον τῆς Κυρίας Σταέλ οὐδέμια ἀληθῶς θήλεια συγγραφεῖς εἶχε φανῆ. Αὕτη

ὄθεν δύναιτο νὰ θεωρηθῇ ὡς τύπος φιλόλογου γυναικός. Ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τὸ 1766, τὰς παραμονὰς μεγάλων ἐπαναστάσεων, οὐ μόνον πολιτικῶν ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶν. Ὁ αἰὼν ὁ παραγωγῶν τοιαύτην γυναῖκα ἦτο αἰὼν διανοητικῆς προόδου, πλειότερον ἢ ὅσον ἴσως ὑποτίθεται. Ἐπῆρχεν ἀνεξαρτησία νοῦς, ἀφοβία περὶ τὴν ἔρευναν, βαθύνοια περὶ τὴν φιλολογίαν, δίψα γνώσεων, ποικιλία καὶ ὑπεροχὴ ἥτις δὲ ἐξέπληττε καὶ αὐτὸν τὸν αἰῶνα τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'. Οἱ λαμπρῶς διανοίας ἄνθρωποι οἱ καταστήσαντες τὸν αἰῶνα ἐκείνον ἀξιωμακροῦντον, ἦσαν δουλικὸι τὸ πνεῦμα, ἀντιγραφεῖς τῆς ἀρχαιότητος, οὐδέποτε τολμήσαντες νὰ ἐκφράσωσι μετὰ πληρότητος τὰς σκέψεις καὶ τοὺς πόθους αὐτῶν. Ἐν τε τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ τῇ Γαλλίᾳ οἱ μεγάλοι συγγραφεῖς ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θεολόγοι. Μόνον εἰς τὸ πεδῖον τῆς θεολογίας ὑπῆρχε τόλμη καὶ πρωτοτυπία. Ἐξαιρούμεν βεβαίως τοὺς ἀθανάτους ἐκείνους ποιητὰς, οἵτινες δὲν εἶχον ἐφαμίλλους ἐν ἄλλαις χώραις, τὸν Κορνῆλιον, τὸν Ρακίναν, τὸν Βουαλώ, τὸν Σακισπῆρον, τὸν Μίλτωναν κλ. Ἀλλ' οἱ μεγάλοι κριτικοὶ, ἱστορικοὶ, φιλόσοφοι, οἰκονομολόγοι, μυθιστοριογράφοι, δὲν ἐφάνησαν εἰμὴ μόνον κατὰ τὸν 18 αἰῶνα. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου ΙΣ', τοῦ ἀδοξοτάτου τῶν μοναρχῶν, ἐφάνησαν ὁ Βολταίρος, ὁ Ρουσσώ, ὁ Μοντέσκιος, φωστῆρες κατ' οὐδὲν ἐλαττούμενοι οἰωνοῦ ὄ,τι ἄλλων λαμπρῶντων πρὸ αὐτῶν. Ἐν τῷ ἐρευνητικῷ καὶ ἀπίστῳ ἐκείνῳ αἰῶνι ὁ ἀστὴρ τῆς Κ. Σταέλ ἀνέτειλε, τὴν παραμονὴν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Ὁ,τε πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς ἀνῆκον εἰς τὴν μέσσην τάξιν. Ὁ φραγκίσκος Νέκερ ἦτο μόνον εὐτυχὴς τραπεζίτης, δὲν ἦτο ἄνθρωπος μεγαλοφυΐας. Οὐδὲ ὁ πατὴρ οὐδὲ ἡ μήτηρ εἶχον τὸ βάθος τῆς συμπαθείας, τὴν ταχέαν ἀντίληψιν, τὴν βαθεῖαν νοημοσύνην, τὴν γενναίαν ζέσιν ὄ,τινα ἐχαρακτήριζον τὴν θυγατέρα αὐτῶν. Ἐλαβεν αὕτη πᾶσαν τὴν ἐκπαίδευσιν τὴν ὁποίαν ἀφθονα μέσα καὶ εὐκαιρίαι ἠδύναντο νὰ παράσχωσι, καὶ ἐγένετο

δεκτὴ εἰς τοὺς κοινωνικοὺς κύκλους, ἔνθα ἐπέσυρε ἀσυνήθην προσοχὴν, ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας. Ἡ μήτηρ αὐτῆς ἀφρόδιαις πράττουσα ἐπεδάρυεν αὐτὴν διὰ μελετῶν αἴτινες ἐπὶ τέλους ἐβλάψαν τὴν ὑγείαν τῆς. Ἀλλὰ τοῦτο ὠφέλησεν αὐτὴν καθόσον, ἐκτοτε ἀρέθῃ ἐλευθέρω ἀναπτύξῃ τὰς διανοητικὰς δυνάμεις κατ' ἴδιον αὐτῆ τροπᾶν ἀποκτήσασα οὕτω ἐκτακτον ζωηρότητα.

Ἡ Κ. Στάελ εἶχε λαμπρὰν τὴν ὀμίλιαν ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ὅταν ὁ πατήρ αὐτῆς διετέλει ἐν μεγάλῃ ἐπιρροῇ, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ἦτο τὸ ἐντελεκτῆριον τῶν μᾶλλον εὐπαιθεύτων ἀνθρώπων τῶν Παρισίων, ἦτο τὸ εἶδωλον καὶ ὁ θαυμασμός παντός κύκλου. Δὲν ἦτο τεχνικῶς ὠραία, ἀλλ' ἡ ἔκφρασις τοῦ ζῶοντος αὐτῆς προσώπου, ἦτο λίαν ἐπαγωγός. Ἡ ψυχὴ ἦτο ἐξωγαρισμένη ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς, πλήρης συμπαιθείας, ἀγαθῆς φύσεως, νοσημοσύνης. Οἱ μέλανες καὶ λαμπροὶ ὀφθαλμοὶ τῆς, στίλβοντες ἐξ εὐφύας, ἔδιδον λαμπρότητα εἰς ὅλην τὴν ὄψιν αὐτῆς. Ἐπαίξε μουσικῶς, ἥδε, ἔγραφε ποιήσεις. Ἐνομφεῦθη ἐν ἡλικίᾳ εἴκοσι ἔτων καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς συνήρχοντο τῆς ἐλεγκτοτέρας κοινωνίας πρόσωπα. Ὑπήρξε μάρτυς αὐτόπτης τῶν φοβερῶν σκηνῶν τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἀπέφυγε τὴν εἰς θάνατον καταδίκην σχεδὸν ἐκ θαύματος. Καὶ ὅμως αὕτη εἶχε πίστιν εἰς τὸ μέγα τοῦτο κίνημα καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ἡ ἀναρχία θὰ κατεβάλλετο καὶ ἡ βασιλεία τοῦ νόμου θὰ ὑπερίσχυε. Μεγάλως ἀντεπολιτεύθη τὸν Ναπολέοντα, ἐμίσησε αὐτόν, καὶ ἡ οἰκία αὐτῆς κατέστη τὸ κέντρον τῆς ἀντιδράσεως ἐφ' ᾧ καὶ ἐξωρίθη τεσσαράκοντα λαύγας μακρὰν τῶν Παρισίων. Τοῦτο ἦτο αὐστηροτάτη δι' αὐτὴν τιμωρία, δὲν ἠδύνατο νὰ ζῆσῃ εὐχαριστήμενη μακρὰν τοῦ κοινωνικοῦ κύκλου ὅστις εἶχε δι' αὐτὴν τοσαῦτα διανοητικὰ θέλγητρα. Ἀπῆλθεν εἰς Γερμανίαν ὅπως ἀπολαύσῃ διανοητικῆς ζωῆς. Ἐγράψεν περὶ τῆς χώρας ἐκείνης πραγματικαίαν λίαν σπανίαν. Ἐκείθεν μετέβη εἰς Ἰταλίαν ὅπου διέμεινεν ἐν ἔτος ἔνθα, ἀφοῦ περιηγήθη τὰ μᾶλλον ἀξία θέας, ἔγραψε τὴν Κορίνθιον.

Κατὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος ἡ Στάελ ἐπανῆλθεν εἰς Παρίσιον. Ἡ παλινορθοῦσα ἐχαίρεισεν αὐτὴν ἐνθουσιωδῶς ὁ τύπος ἐζήτησε τὴν βοήθειαν αὐτῆς· οἱ συγγραφεῖς ἐζήτησαν τὴν ἐνθάρρυνσιν αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν ἐζήτησαν ἰκανὸν χρόνον ὅπως ἀπολαύσῃ τῶν τιμῶν ἀποθανοῦσα κατὰ τὸ πεντηκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς. Ἡ ἐποχὴ αὐτῆς ἐνεκαίνας νέαν περίοδον φιλολογικῆς ἱστορίας ἕμ' αὐτῆς ἤρξατο νέα τάξις γυναικῶν συγγραφεῶν. Ὑπήρχεν ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ σφαῖρα τῆς γυναικῆς περιοριζέτο εἰς οἰκιακὰ καθήκοντα — τὴν φροντίδα τῶν τέκνων, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν φιλαρίαν. Ἐὰν αἱ ἐπιστήμαι εἰσὶ νῦν ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν ἀνδρῶν, ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ταύταις δύνανται καὶ αἱ γυναῖκες νὰ συναγωνισθῶσι πρὸς τοὺς ἀνδρας ἐὰν καταγίνωσι πρὸς τοῦτο. Ἐν πολλαῖς τῆς Εὐρώπης χώραις καὶ ἐν Ἀμερικῇ αἱ γυναῖκες ἤρξαντο ἡδὴ νὰ ἐπιδίδωνται καὶ εἰς τὴν ἱατρικὴν, καὶ

ἔστιν ὅτε εἰς τὴν νομικὴν. Ἐν Ἑλλάδι τῶν γυναικῶν ἡ σφαῖρα εἶναι λίαν περιορισμένη θὰ παρέλθῃ δὲ πολὺς χρόνος πρὶν ἢ ἀποφασίσωσι νὰ ἐπιδωθῶσι εἰς ἔργα, εἰς τὰ ὅποια, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἶναι ἤδη ἰκανὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς ταῦτα καταγινόμενων ἀνδρῶν.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

ΝΑΥΚΛΑΣΤΡΑ

Μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτάτας εφευρέσεις τοῦ αἰῶνος μας, εἶναι καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ὡς μέσου ἀναφλέξεως τῶν ἐμπρηστικῶν ὑλῶν ὑπὸ τὸν πυθμὲνα τῆς θαλάσσης πρὸς καταστροφὴν τῶν ἐχθρικῶν πλοίων.

Τὰ Ναύκλαστρα ἔλαβον πρό τινος καιροῦ μεγάλην σπουδαιότητα ἐν τῇ ἀμύνη τῶν ἀκτῶν καὶ τῶν λιμένων, καὶ τοῦτο ἀπέδειξαν τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα τοῦ Ῥωσικοῦ ναυτικοῦ ἐπὶ τοῦ Τουρκικοῦ στόλου.

Τὰ μέχρι τοῦδε εφευρεθέντα, καὶ ἐφαρμοσθέντα, ἦσαν τὰ ἀμυντικὰ, καὶ προσκρουστικὰ, τὰ ὅποια ὀδηγούμενα δι' ἐμπείρων ναυτῶν ἐπέφερον φοβερὰς καταστροφὰς ἐπὶ ἐχθρικῶν πλοίων, τοῦ ἠλεκτρικοῦ βεῦματος διδομένου εἴτε ἐκ τῶν ἀτμικῶν, εἴτε ἐκ τοῦ σταθμοῦ.

Ἐνεκα τοῦ πολυεξόδου τῶν καλωδίων, οἱ ἀμερικανοὶ τὰ δαιμόνια καὶ ἐφευρετικὰ αὐτὰ πνεύματα, τὰ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὠρῆσαντα τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον διὰ τῶν εφευρεσεῶν των, κατεσκεύασαν Ναύκλαστρα ἐντὸς τῶν ὁποίων εὑρίσκειται ἡ ἐμπρηστικὴ ὕλη, μικρὸν καλώδιον εἰς τὸ ναύκλαστρον, ἀρκεῖ δὲ μικρὰ ἐπαφή τοῦ πλοίου, νὰ τὸ ἀναφλέξῃ, καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸ πλοῖον.

Ἐπειδὴ τὸ σύστημα αὐτὸ ἀπεδείχθη λίαν ἐπικίνδυνον κατὰ τὴν βύθισιν, ὁ Ἀμερικανὸς Λαίη (Laird) συνταγματάρχης, ἐκ τῶν διακεκριμένων ἀξιωματικῶν, ἐφύρην τελειότερον σύστημα ἀξιοπερίργον τορπίλλης.

Τὸ σύστημα τούτου δὲν ἰσताται πλέον ἀκίνητον ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, οὔτε προσκρούει διὰ τορπιλοφόρου ἀτμικῶν, ἀλλὰ ἀφοῦ ἀπᾶς τὸ ἀτμολοῖον ἐφ' οὗ φέρεται τὴν ρίψει ἐν τῇ θαλάσσει, ἀρκεῖ μικρὰ ὄθησις νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν, καὶ τότε τὸ φοβερόν αὐτὸ πολεμικὸν μηχανῆμα, μετὰ ταχύτητος 7—8 μιλίων τὴν ὥραν, ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου.

Τὸ μηχανῆμα τοῦ Laird εἶναι κατασκευασμένον ὡς ἐξῆς. Κύλινδρος κωνικός κατὰ τὰ ἄκρα, 20—30 ποδῶν μήκους, τοῦ ὁποίου τὸ ἐν ἄκρον γέμει δυναμίτιδος, τὸ δὲ ἕτερον, φέρει τὸ κατάλληλον μηχανῆμα πρὸς ὄθησιν αὐτοῦ.

Εἰς τὸ κέντρον τοῦ κυλίνδρου ὑπάρχει μεγάλη ἀτμικὸς ἦτις περιτυλίσσει μακρὸν ἠλεκτρικὸν καλώδιον, τὸ ὅποιν χρῆσιμεύει ἵνα τὴν ὀδήγῃ ὁ ἀξιοματικὸς ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ συνάμα τὴν ἀναφλέξῃ.

Τὸ ὄθηστικὸν αὐτῆς μηχανῆμα εἶναι χεικῶν, δηλαδὴ σύγκειται ἐκ δύο ἀγγείων ἐξ ὧν τὸ ἐν ἐπιπέ-

ριέχει ἀνθρακικὸν ὄξύ, ἄλλο δὲ ἕτερον κενόν. Καθ' ἣν στιγμὴν δὲ πρόκειται νὰ τραπῇ ἡ Τορπίλλη εἰς ἐπιθέσιν, πιέζεται μικρὸν μεταλλικὸν κομβίον, τὸ ὁποῖον διὰ καταλλήλου μηχανισμοῦ τρέπει τὸ ἄλλο ἀνθρακικὸν ὄξύ, εἰς ἀερώδες· τὸ ἀερώδες αὐτὸ ἀνθρακικὸν ὄξύ ἐχὼν μεγάλην ἐλαστικότητα πιέζει ἐμβολὸν τι τὸ ὁποῖον δέτει εἰς κίνησιν τὴν ἐξωέλκασαν.

Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ πλοίου, ἡ ἐσωτερικὴ ἀτμικὸς ἐκτυλισσόμενη ἀφίνει νὰ ἐξερχῆται τὸ καλώδιον τὸ ὁποῖον διὰ καταλλήλου μηχανήματος διευθύνει τὴν τορπίλλην ἐκ τοῦ πλοίου.

Ὅταν δ' αὕτη προσκρούει ἐπὶ τοῦ πλοίου, ὁ διευθύνων αὐτὴν πιέζει κομβίον τι, καὶ παράυτα λαμβάνει χώραν ἰσχυρωτάτη ἐκπυροκρότησις, ἐπιφέρουσα τὴν καταστροφὴν τοῦ πλοίου.

Τὸ νέον τοῦτο Ναύκλαστρον εἶχε τὴν ιδιότητα, ἀφοῦ ἐκπυροκροτήσῃ, νὰ ἀποχωρίσῃ τὸ μέρος τῆς ἐμπρηστικῆς ὕλης, καὶ ἀκολουθῶς νὰ ἐπιστρέφῃ πρὸς νέον ὄπλιμον.

Ἐκ τῶν γενικῶν τούτων παρατηρήσεων ἀρκεῖ νὰ θαυμάσῃ τις τὴν σπουδαιότητα τοῦ ὄργανου τούτου.

ΣΗΥΡ. Γ. ΚΟΚΟΛΗΣ

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α΄.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

Πλειότερα περὶ τῶν καρπῶν.

Ἴσως θέλετε νὰ μάθητε ἐκ τίνος ὕλης γίνονται οἱ καρποὶ γίνονται ἐκ τοῦ χυμοῦ τοῦ δένδρου, ἀκριβῶς ὅπως καὶ τὸ ἄνθος. Ἀφοῦ πέσῃ τὸ ἄνθος ὁ χυμὸς ἀνέρχεται διὰ τῶν ἀγγείων ἐντὸς τοῦ στελέχους. Τὸ δὲ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ στελέχους γίνονται καρπὸς ἐκ τοῦ ἀνερχομένου τούτου χυμοῦ.

Εἰπομεν ἀνωτέρω ὅτι τὸ ἄνθος οὐδέποτε εἶναι ὡς ὁ χυμὸς ἐξ οὗ γίνονται ταῦτα συμβαίνει καὶ εἰς τὸν καρπὸν. Ἐὰν δαγκάσῃτε τὸ στέλεχος σταφυλῆς θέλετε ἴδει ὅτι ὁ ἐν αὐτῷ χυμὸς δὲν εἶχε τὴν γλυκύτητα τῆς σταφυλῆς, καὶ ὅμως ἐκ τούτου γίνεται.

Πόσον διάφορος εἶναι πολλὰκις ὁ καρπὸς ἀπὸ τοῦ ἄνθους τὸ ὁποῖον ἦτο πρὸ αὐτοῦ καίτοι ἀμφότερα γίνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ. Ἴσως δὲν θὰ νομίσητε παράδοξον ὅτι τὸ γλυκὺ πορτογάλλιον καὶ τὸ εἶσομον αὐτοῦ ἄνθος γίνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ, διότι καίτοι ἔχουσι διάφορα χρώματα εἰσὶν ἀμφότερα γλυκέα. Ἀλλὰ πόσον διάφορον τὸ ζυνὸν μῆλον εἶναι τοῦ ἀνθους τὸ ὁποῖον ἦτο πρὸ αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸ τὸ πορτογάλλιον ἦτο ζυνὸν προτοῦ ὡρμάσῃ. Ἀλλ' ὁ χυμὸς ἤρχετο σταθερῶς εἰς αὐτὸ διὰ τοῦ στελέχους, καὶ τὸ ἄλλο μετ' ὀλίγον ἐγένετο γλυκὺ. Ἴδετε πρὸς ταῦτα πόσον διάφορον πρᾶγμα εἶναι ὁ φλοιὸς ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ πορτογαλλίου. Ἐχει λίαν ἀπότομον τὴν γεῦσιν, καὶ πολλὰκις εἶναι πικρὸν, ἀλλὰ καὶ ὁ φλοιὸς καὶ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ γίνονται ἐκ τοῦ αὐ-

τοῦ χυμοῦ. Οὕτω καὶ ὁ φλοιὸς σταφυλῶν τινῶν εἶχει διάφορον γεῦσιν ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ.

Βλέπετε ὅτι ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία ἐν τοῖς καρποῖς τοῖς ὁποίοις ὁ Θεὸς ἐδῶκεν εἰς ἡμᾶς. Εἰπομεν ἐν τοῖς ἀνωτέρω τινὰ περὶ τῆς ποικιλίας τοῦ μεγέθους αὐτῶν ἀλλὰ διαφέρουσι καὶ κατὰ τὴν γεῦσιν, τὸ χρῶμα καὶ τὸ σχῆμα.

Καρποὶ τινεῖς εἰσὶ ζυνοὶ καὶ τινεῖς γλυκεῖς. Πολλοὶ καρποὶ ἔχουσι γεῦσιν διάφορον τῆς γεύσεως οἰοῦδὴ ποτε ἄλλου καρποῦ, καὶ ὅμως δὲν δύνασθε νὰ τὴν περιγράψῃτε. Τὸ κάστανον δὲν εἶχε τὴν αὐτὴν γεῦσιν μετ' ὁ κάρυον, ἀλλὰ δὲν δύνασθε νὰ περιγράψῃτε τὴν διαφορὰν ὥστε νὰ δύναται τις νὰ τὴν γινώσκῃ. Πρέπει ὁ ἴδιος νὰ τὴν γεύθῃ ὅπως μάθη τὴν διαφορὰν. Μεγάλῃ ποικιλίᾳ μῆλων ζυνῶν ὑπάρχει ἀλλὰ τότε βλέπει τις τὴν μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰν ὅταν τοὺς φάγῃ.

Μεγάλῃ ὑπάρχει ποικιλία ἐν τοῖς χρώμασι τῶν καρπῶν ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσον μεγάλη ὅσον ἡ ποικιλία τοῦ χρώματος ἐν τοῖς ἀνθεσιν. Ὁ δημιουργὸς κατέστησε τὰ ἄνθη τοιαῦτα ὥστε νὰ εὐαρεστῶσι τὸν ὀφθαλμόν. Διὰ τούτου ἐδῶκεν εἰς αὐτὰ πολλὰ καὶ διάφορα χρώματα. Ἡδύνατο νὰ κατασκευάσῃ καρποὺς χωρὶς ἄνθη ἀλλ' ἐν τῇ καλοκαγαθίᾳ αὐτοῦ, ἠθέλησε νὰ εὐαρεστήσῃ ἡμᾶς παρέχων ἡμῖν εὐάρεστα τὴν θῆαν ἀντικείμενα.

Τὰ ἄνθη εἰσὶ διὰ κάλλος, καὶ οἱ καρποὶ διὰ χρῆσιν. Ἀλλὰ πολλοὶ τῶν καρπῶν εἰσὶν ὠραῖοι. Ὁ οὐράνιος Πατὴρ ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ τὸ κάλλος συμβαδίζον μετὰ τῆς χρησιμότητος. Τὸ πορτογάλλιον εἶχε πλούσιον χρῶμα, καὶ φαίνεται ὠραῖον ἐν μέσῳ τῶν πρασίνων φύλλων. Θαυμάζομεν τοὺς βότρυς, ὅταν κρέμονται ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν στελέχων ὑπὸ τὰ πλατέα φύλλα τοῦ κλήματος. Τὰ χρώματα τινῶν ῥοδακινῶν καὶ μῆλων εἰσὶ λίαν πλούσια. Ἡ φράουλα φαίνεται ὠραία, τῶν κитρίνων σπόρων ἐπικαθημένων τῆς ἐρυθρᾶς αὐτῆς ἐπιφανείας.

Ἐπὶ τῆς μεγάλης ποικιλίας εἰς τὰ σχήματα τῶν καρπῶν. Ἴδετε τὸ κάστανον πόσον διάφορον εἶναι τοῦ μῆλου. Πόσον διάφορος εἶναι ἡ φράουλα ἢ ἀναλυομένη ἀμέσως ἐντὸς τοῦ στόματος ἡμῶν ἀπὸ τὰ σκληρὰ κάρυα. Πόσον διάφορον εἶναι τὸ Ἰνδικὸν κάριον τοῦ πέππου.

Ὁ Θεὸς μειδιᾶ ἐφ' ἡμῶν ἐν τοῖς ἀνθεσιν. Ἀλλ' ἐν τοῖς καρποῖς ἔχομεν τι πλειότερον μειδιᾶματος. Ἐν αὐτοῖς εὐλογεῖ ἡμᾶς διὰ τῆς γενναιοδωρίας του. Τὰ ἄνθη εἶναι τροφή τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἀλλ' οἱ καρποὶ εἰσὶ τροφή τῶν σωματῶν ἡμῶν.

Οἱ καρποὶ δὲν γίνονται ἀπλῶς πρὸς τροφήν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν γεῦσιν ἡμῶν εὐαρεστοῦσιν ἐνῷ τρέφουσιν ἡμᾶς καὶ διατηροῦσιν ἐν τῇ ζωῇ. Καὶ ἐν τούτῳ βλέπομεν τὴν εὐμένειαν τοῦ οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς, ὡς καὶ ἐν τῷ κάλλει τὸ ὁποῖον παρέθηκεν εἰς θῆαν ἡμῶν ἐν τοῖς ἀνθεσιν καὶ τοῖς καρποῖς. Ἡδύνατο νὰ κατασκευάσῃ τοὺς καρποὺς τοιαυτοτρόπως ὥστε

να ἴναι ἀνευ τινός εὐαρέστου γεύσεως, καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῶν, νὰ τρέψωσιν ἡμᾶς, δὲ ἐξετελείτο. Ἀλλ' ἠθέλησε νὰ εὐαρεστήσῃ ἡμᾶς καὶ ἐν τούτῳ ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, διὰ τοῦτο ἔδωκεν εἰς ἕκαστον εἶδος καρποῦ ἰδιαιτέραν γεῦσιν· πάντες οἱ καρποὶ εἰσὶν εὐαρέστοι, ἀλλ' ἕκαστος διαφέρει τῶν λοιπῶν.

Ἡ ποικιλία εὐαρέστων γεύσεων ἐν τοῖς καρποῖς τῆς γῆς εἶναι μεγίστη, ὡς θέλετε ἰδεῖν ἐὰν λάβητε πολλοὺς ἐκ τούτων. Ὅσα ἀπόδειξις αὕτη τῆς ἀφθόγου ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Δὲν εὐαρεστεῖ μόνον ἡμᾶς ἀπλῶς εἰς ὀλίγα πράγματα, ἀλλ' εἰς πολλὰ. Τὰ

σεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1868 ἕκτοτε δὲ ἰδρύσθη διάφορα φιλανθρωπικὰ καὶ ἐγκρατείας ἰδρύματα πρὸς περίθαλψιν καὶ ἀναφυγὴν τῶν ναυτῶν ἐν οἷς διατίθονται καὶ ἡμερεύοντες ὅταν δὲν καλῶνται εἰς ἐκπλήρωσιν καθήκοντων ἐν τοῖς πλοίοις τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἀγγλίας, διατελοῦσι μακρὰν τῶν πειρασμῶν τοῦ πότου καὶ ἄλλων συμπαρομαρτουμένων ἐλαττωμάτων. Καὶ πρῶτον πάντων ἤρχισεν ἐπισκεπτόμενη τὰ πλοῖα καὶ διδάσκουσα τοὺς ναῦτας, ὅταν ἐλάμβανε τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν, ἥτις τὸ κατάρχαι μὲν δὲν ἐδίδοτο εὐκόλως ἀλλὰ μετὰ ταῦτα, γνωστῶν

Ἡ μὲν Βέστον.

εὐαρέστα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰσι σχεδὸν ἀτελείτητα ἐν τῇ ποικιλίᾳ αὐτῶν. Πόσον παράδοξον εἶναι ὅτι δύναται τις νὰ γινώσκῃ ταῦτα πάντα, καὶ νὰ ζῇ χωρὶς νὰ ἔχῃ εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ!

Ἡ ΜΙΣ ΒΕΣΤΩΝ

Πολλὰς κατέβαλεν φρονεῖδας πρὸς περιστολὴν τῆς τάσεως εἰς πνευματοποισίαν ὑπὸ τῶν ναυτῶν τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ ἡ Μις Βέστον, ἥς τὴν εἰκόνα παρατίθωμεν σήμερον. Τὰς σωτηρίους ἐνεργείας τῆς ἤρχι-

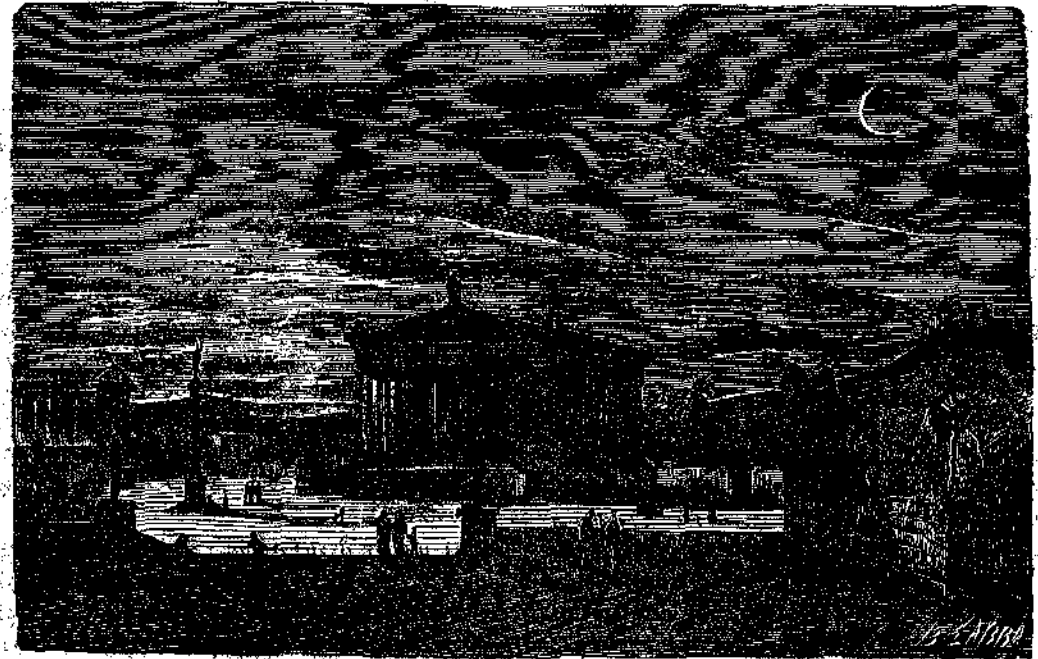
νηγομένων τῶν φιλανθρωπικῶν προθέσεων τῆς Μις Βέστον, λίαν ἐλευθερίως ἐχορηγεῖτο. Τὰ εἰς διαφόρους λιμένας ἰδρυθέντα ὑπὸ τῆς Μις Βέστον ἰδρύματα ἐν οἷς μόνον καφεὲς χορηγεῖται εἰσι πολλὰ, ὅττε ὁ ναυτὴς εὐρίσκει εὐκόλως τὰ μέρη ἐνθα δύναται νὰ διέλθῃ τὰς ὥρας τοῦ ἀνευ κινδύνου ἀπολείας χρημάτων καὶ υγείας. Ἰδρύσθη δὲ καὶ ταμειετήρια ἐν οἷς δύναται νὰ ἀποταμιεύωσι τοὺς μισθοὺς αὐτῶν ἀναπτυχθέντα ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε καὶ 400 λίρας τὴν εβδομάδα συναζούσιν ἐκ τῶν ποικίλων καταθέσεων.

Ο ἘΝ ἘΡΕΣΩ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

Ὁ ἐν Ἐρέσῳ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος καταστάσαστο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων εἰς τὰ ἑπτὰ θαύματα ἐνέχεται τοῦ μεγέθους, τῆς δαπάνης, τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν πλουσιῶν ἀναθημάτων αὐτοῦ. Ὁ ναὸς ἦτο ὁ μέγιστος πάντων διότι εἶχε 425 ποδ. μῆκος καὶ 220 πλάτος· τοσοῦτον δὲ μῆκος καὶ πλάτος οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἐλληνικῶν ναῶν εἶχε. Ὁ ναὸς ἦτο κατὰ τὴν ἐκφρασὴν τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ὀκτάστυλος, δίπτερος, διάστυλος, τουτέστιν εἶχε ἀνά 8 μὲν κίονας ἐπὶ τῶν μετώπων, ἀνά δύο δὲ περὶ τὸν σηκόν. Οἱ κίονες ὑφ' ὧν περιεβάλλετο ἦσαν 127, ἐξήκοντα πόδας ἕκαστος αὐτῶν ὑψηλός. Τοὺς κίονας τούτους προσήνεγκον δῶρον 127 βασιλεῖς ἢ ἡγεμόνες τῆς Ἀσίας. Τῶν κίονων τούτων ἂν τοὺς πλείστους ἀνέθηκεν ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς τῶν Λυδῶν Κροῖσος, 36 ἦσαν κεκοσμημένοι ἀναγλύφους. Εἰς

γνώσταί τῆς Ἀθηναῖδος, διότι καὶ πολλοὶ τῶν ἐν Ἑυρώπῃ χριστ. ναῶν ἀπεπερατώθησαν μετὰ αἰῶνας, ὡς ὁ ναὸς τοῦ ἀποστόλου Πέτρου ἐν Ῥώμῃ. Οὗτοι καὶ ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς Κολωνίας ἀρχάμενος τῷ 1248 μόλις τελειώνει τὴν προσεχῆ Σεπτέμβριον, ὃ ἐστὶ μετὰ 632 ἔτη.

Ὁ περίβλεπτος οὗτος ναὸς, ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Ἑρζης σεβασθεὶς δὲν ἐπυρπόλησεν, ἐμελλε νὰ γείνη παρανάλωμα τοῦ πυρός. Τὸ πῦρ ἐνεβαλε μανιώδης τις Ἡρόστρατος, ὅστις δόξης ἀνιέρου ἐπιθυμῶν ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ τὸ δῶμά του ἀθάνατον διὰ τοιαύτης πρωτοφανούς καὶ πρώτακούστου ἱεροσυλίας. Ἐπυρπολήθη δὲ ὁ ναὸς τῷ 356, καθ' ἣν νύκτα ἐγεννήατο Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας. Δεκατέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν πυρπόλησιν οἱ Ἑφέσιοι ἀπεφάσισαν ν' ἀνοικοδομήσωσιν αὐτόν. Τοσαύτη δὲ ἦτο ἡ προθυμία καὶ ὁ ζήλος αὐτῶν, ὥστε ἕκαστος συνεισέφερε ὅ,τι εὐδύνατο, αἱ δὲ γυναῖκες

Ὁ ἐν Ἐρέσῳ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος.

δὲ αὐτῶν, ἔργον τοῦ περιφρήμου Σκόπα, ἐθαυμάζετο κατ' ἐξοχὴν, ἐπὶ τῇ τελειότητι αὐτοῦ. Ὁ ναὸς ὑψούτο ἐπὶ κρηπιδώματι, ἔγοντο δὲκα βαθμίδας. Στὰ ἐνὸς σταδίου τὸ μῆκος ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ ναοῦ, ἵνα προφυλάττῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς βροχῆς. Τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ ἐτέθησαν ἐπὶ ἐδάφους ἐλώδους, ἵν' ἀσφαλίσθῃ ἀπὸ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ρεγμάτων. Ἴνα δὲ τὰ θεμέλια νῆσθι τοσοῦτου μεγάλου κατακαθίσωσιν, Θεόδωρος ὁ Σάμις ὑπέστρωσεν ἐν τῷ ἐλώδει ἐδάφει ἀνθρακᾶς καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐστρώσεν ἔρια. Ὁ ναὸς οὗτος ἐτελείωσε κατὰ τὸν Πλίνιον μετὰ 220 ἔτη, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἡ οἰκοδομὴ διεκόπητο καὶ δι' ἄλλας μὲν ἰσως αἰτίας, ἀλλὰ κυρίως δι' ἑλληνιστῶν χρημάτων. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήττῃ τοὺς ἀνα-

ἐπώλην τὰ χρυσὰ καὶ πολύτιμα αὐτῶν κοσμήματα. Ἀλλὰ καὶ τοὶ οἱ Ἑφέσιοι ἐφάνησαν τοσοῦτον ἐλευθέριοι, καὶ τοὶ μεγάλοι ἦσαν αἱ ἐξ ἀπάντων τῶν λατρειῶν τῆς Ἀρτέμιδος δωρεαί, καὶ τοὶ ἀφίερων τὰς προσόδους τῶν δύο παρὰ τὴν Ἡφesson λιμνῶν, δὲν δὲ κατάρθωνον νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸν ναόν, ἂν μὴ ὁ Ἀλέξανδρος ἐπέτρεπεν αὐτοῖς νὰ διαθέσωσι τοὺς φόρους, οὓς ἐδίδον ταῖς βαρβαρίαις, ὑπὲρ τοῦ ναοῦ.

Ὁ νεὸς ναὸς ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὸν πρότερον κατὰ τὴν πολυτελείαν πᾶσα ἡ ξυλλογὴ αὐτοῦ ἦτο ἐκ ξύλων πολυτίμων καὶ ἀσπύτων, οὕτως ἡ ὄροφὴ κατεσκευάσθη ἐκ κέδρου, αἱ δὲ διακλίδες καὶ αἱ θύραι ἐκ κυπαρίσσοι συμπλήκτου. Τὰ ξύλα τῶν δένδρων

αυτὼν δύναται κατὰ Θεόφραστον, νὰ διατηρῶνται ἐπὶ 4 αἰῶνας ἀσηπτα. Κλίμαξ ἐξ ἀγρίου ἀμπέλου τῆς Κύπρου ἐσφραγίσθη εἰς τὴν ὀροφὴν. Οἱ διασημότετοι τῶν Καλλιτεχνῶν, ζωγράφοι καὶ ἀγαματοποιοὶ, ἐσπυσαν νὰ κοσμήσωσι τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος διὰ τῶν ἀριστουργημάτων αὐτῶν. Ἐν τῷ ναῷ ἐκείνῳ ὑπῆρχον ἔργα τοῦ Ἀπελλοῦ, τοῦ Πολυκλείτου, Ροίκου τοῦ Σαμίου καὶ ἄλλων ἠττων μὲν γνωστῶν, ἀλλὰ διασημῶν.

Ὁ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος καὶ οἱ Θησαυροὶ αὐτοῦ σεβασθέντες ὑπὸ τῶν Περσῶν, πολλάκις διηρπάγησαν ὑπὸ τῶν ἀρπάζων Ῥωμαίων. Ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Γαλλικανοῦ οἱ Σκύθαι ἐσύλησαν καὶ ἐπωπύλησαν τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος τῷ 263 μ. Χ. Τὴν τελείαν τοῦ ναοῦ καταστροφὴν ἐπὶνεύον οἱ αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου καὶ ἰδίᾳ οἱ εἰκονολάσταί. Αἰψάνα τοῦ ναοῦ τούτου καὶ δὴ κίονες μετνήχθησαν εἰς Κωνσταντινῶν, ἔνθα κοσμοῦσι πολλὰ θῶμανῶν τεμένη.

Πλειότερα περὶ τοῦ ναοῦ τούτου καὶ τῆς παρουσίας καταστάσεως τῶν ἐρείπων τῆς πάσαι ἐνδοξοῦ καὶ περιφανοῦς πόλεως Ἐφέσου δημοσιεύομεν ὅσον οὕτω ἐν ἰδίῳ τεύχει.

Κ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ

ΠΕΡΙ ΤῶΝ ΜΕΛΙΣΣῶΝ

Αἱ μέλισσαι δαικνύουσι καλὸν μνημονικόν. Ἐὰν ἡ θέσις πολλῶν κυψέλων ἀλλαγῆθῃ διαρκούσης τῆς ἀπουσίας τῶν μελισσῶν, ἕκαστη μέλισσα γινώσκει τὴν ἰδίαν αὐτῆς κυψέλην, καὶ ἐπανέρχεται εἰς αὐτὴν χωρὶς νὰ προσπαθῆσθαι εἰς ἑτέραν. Ἐὰν ἐπὶ τινος ἀγροῦ φύσῃ πολλὰ ἀνθη, αἱ μέλισσαι ἐπανέρχονται εἰς αὐτὸν καθολοκληρίαν καὶ ἀν' ἡ σπορὰ τοῦ ἀγροῦ μεταβληθῇ καθ' ἕκαστον ἔτος. Ἐὰν μέλισσαι ληφθῶσι ἀπὸ τῆς κυψέλης των εἰς πόλιν ἀπέχουσαν πλεόν τοῦ ἑνὸς μιλίου, εὐρίσκουσι τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἐπανέρχονται εἰς αὐτήν. Ἐνίοτε δὲ ὅταν ἔχωσι νὰ παραυλαχθῶσι ἀπὸ ἑθρῶν περιελύουσι τὸσον τὴν κυψέλην ὅστε καθιστῶσι τὴν εἰσοδὸν δύσκολον εἰς τοὺς ἐπιδρομῆς καὶ σώζουσι τὰς κηρίθρας των ἀπὸ βεβαίας βορᾶς ἐντόμων ἐποφθαλιμῶντων τὸ προϊόν των κόπων των.

ΚΑΤΑΔΕΗΛΩΝ ΜΑΘΗΜΑ

Ὅταν ὁ μέγας Ναπολεὼν ἠθέλησε νὰ διδάξῃ τὰς κυρίας ὅτι πρέπει νὰ φέρωσι στηθόφρακτα ἐνδύματα, κατὰ τοῦ ἐπικρατοῦντος τότε συρμού, προσέφυγεν εἰς τὸ ἐξῆς: Πολυάριθμοι διήγγυρι ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἶχε συναχθῆ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ὑποδοχῆς ἐν Λουξεμβούργῳ, ὁ πρῶτος ὑπάτος εἰσήλθε, καὶ ἀφοῦ ἐχαίρησε τοὺς περιεστῶτας διέταξε τοὺς ὑπηρετάς ν' ἀνάψωσι καλὴν πυρᾶν. Ἐπ' ἀνέλαβε μάλιστα τὴν διατάξην δις ἢ τρις, ἕωσθε εἰς ἐξ αὐτῶν ἔλαβε τὸ θάρρος νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ θερμάστρα δὲν εἴχουσε πλειότερα ξύλα. «Ποῦ καλὰ, ποῦ καλὰ,» ἀπήν-

τησεν ὁ Βογαπάρης, μὲ ἔντονον μᾶλλον φωνὴν, ἀπεθύμου πολλὴ νὰ ἴδω καλὴν πυρᾶν ἠναμμένην, διότι εἶναι παραπολύ ψυχὸς, ἐκτός δὲ τούτου, αἱ κυρίαὶ αὗται εἶναι σχεδὸν γυμναί.»

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΗΣ

Ὁ κ. Δελωνῆ ἀνέγνω διατριβὴν εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῆς Βιολογίας ἐν Παρισίοις περὶ μνήμης ὑπὸ διαφόρων βιολογικῶν καταστάσεως μελετηθείσης. Αἱ κατώτεροι φυλαὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἃς οἱ μαῦροι, οἱ κινέζοι κτλ. ἔχουσι περισσότερᾶν μνήμην τῶν τοῦ ἀνωτέρου πολιτισμοῦ ἀνθρώπων. Αἱ ἀρχαῖαι φυλαὶ αἰτινες δὲν ἐγνώριζον γραφὴν εἶχον θαυμάσιαν μνήμην, καὶ εἶχον ἐπὶ αἰῶνας τὴν συνήθειαν νὰ μεταβιβάζωσι ἀπὸ μίᾳ εἰς τὴν ἑτέραν γενεὰν ὕμνοι, ἔχοντας ὄγκον ἴσον πρὸς τὴν Ἱερὰν Γραφήν. Ἐποδολεῖ, καὶ καθηγῆται τῆς ἀπαγγελίας γινώσκουσιν ὅτι αἱ γυναῖκες ἔχουσι πλείονα μνήμην τῶν ἀνδρῶν. Αἱ γαλλίδες μαυθάνουσι ξένην γλῶσσαν ταχύτερον τῶν συζύγων αὐτῶν. Οἱ ἀνδρῶν ἔχουσι πλειότεραν μνήμην τῶν ἐφήθησιν. Οἱ παῖδες ἔχουσι αὐτὴν λιαν ἀνεπτυγμένην, ὅταν δ' εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν κατὰ τὸ 14 καὶ 15 ἔτος, εἰς τὸ ἔλαττον αὐτοῦ. Οἱ ἀσθενεῖς καὶ λιμφοατικῆς κράσεως ἔχουσι πλειότεραν μνήμην τῶν ῥωμαλέων. Σπουδασταὶ λαμβάνοντες τὸ βραβεῖον διὰ κρατερᾶν μνήμην καὶ ἀπαγγελίαν ἀνήκουσι κυρίως εἰς τὴν πρώτην ἀνω ρθείσαν τάξιν. Οἱ παρισίνοι σπουδασταὶ ἔχουσι ὀλιγωτέραν μνήμην ἐκείνων οἵτινες ἔρχονται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Γαλλίας. Ἐν τῇ Πρωτότῳ Σχολῇ καὶ ἄλλαις σχολαῖς οἱ τὴν ἰσχυρότεραν μνήμην ἔχοντες μαθηταὶ δὲν εἶναι καὶ οἱ νῆμνονόστεροι. Ἡ μνήμη ἀναπτύσσεται πλειότερον παρὰ τοῖς χωρικοῖς ἢ τοῖς ἀστοῖς, καὶ παρὰ τῷ κληρῷ ἢ παρὰ τοῖς λαϊκοῖς.

Ἡ μνήμη διαμίνει ἀνεπαρὸς ἐν ἀσθενείᾳ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ ἐγκεφάλου, πολλὴ δὲ βλάπτεται ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, ὅπερ δηλοῖ ὅτι τὸ δεξιὸν μέρος εἶναι πλειότερον ἢ ἕδρα τῆς δυνάμεως ταύτης ἢ τὸ ἀριστερόν. Ὑπὸ φυσιολογικὴν ἐποψὴν ἡ μνήμη ἐλαττοῦται ἐξ ὑπερβολικῆς τροφῆς, ἐκ φυσικῆς γυμνάσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως, ἀπὸ ἀγράμματοι ὅθεν ἔχουσι δυνάμει πλειότεραν μνήμην τῶν γινώσκόντων ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν. Ἐνθυμούμεθα πρὸς τούτους καλλίτερον τὴν πρῶταν ἢ τὴν ἐσπέρην, τὸ θέρη, ἢ τὸν χειμῶνα, καὶ ἐν θερμοῖς κλίμασιν ἢ ἐν ψυχροῖς.

ΑΡΑΒΩΝ ΗΘΗ

Ὁ Ἀραβῶν, ὅταν φθάνῃ εἰς ξέναν σκηνῆς, μεταβαίνει εἰς τὴν πρώτην ἢ καθ' ὁδὸν εὐρίσκει, καὶ εἰτερχόμενος μετ' ἀπλοῦ χαριετισμοῦ λέγοντος «βίβην ἐν μέτῳ ἡμῶν», καθίπτει ἀδιάφορον ἐάν ὁ κύριος ἢ ἄντὸς. Ἐὰν οὗτος ἦναι παρὼν, ἀμέσως ἀέπει-

ναι ξύλα εἰς τὴν πυρᾶν καὶ ἀρχεται παρασκευάζων καφέ, πολλάκις προσφέρων τὴν πίπαν του εἰς τὸν ξένον. Ἡ σύζυγος ἢ αἱ σύζυγοι αὐτοῦ, ἀφοῦ ἀπλώσωσι ψιάθας διὰ νὰ καθίση ὁ ξένος ἀποσύρονται εἰς τὸ μέρος τῆς σκηνῆς τὸ προωρισμένον εἰς αὐτὰς καὶ παρασκευάζουσι τὸ γεῦμα ἢ δεῖπνον, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὸ διάστημα τούτου ὁ κύριος τῆς σκηνῆς φυλακεῖ μετὰ τοῦ ξένου του, συνήθως περὶ τῶν ποιμνίων, ἵππων κτλ. διότι ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν συνήθη αὐτῶν ἀσχολίαν. Ὅταν ὁ καφέ παρασκευασθῇ ὁ κύριος πληροῖ ἐνὸς ἑκάστου τὴν κύαθον, λαμβάνων αὐτὸς τελευταίως. Ἀμα ὡς ἐτοιμασθῇ τὸ ἀριστον, τὸ ὁποῖον συνήθως συνίσταται ἐξ ἐνὸς μεγάλου ξυλίνου κἀδοῦ ἐκ γάλακτος καμήλου, αἰγῆς ἢ προβάτου, βεβρασμένου σίτου, ζωμοῦ ἐξ ἀπρίων ἢ ἀναλελυμένου βουτύρου πρὸς ἐμβάπτισιν τοῦ ἀρτύου ἐν αὐτῷ, ὁ κύριος χύνει ὕδωρ εἰς τοὺς ξένους του οἰτινες πλύνουσι τὰς δεξιὰς χεῖρας των. Τελειωθείσης τῆς πλύσεως, ἕκαστος ἀρχίζει ὁ κύριος ἀποσύρεται, μὴ τρώγων μετὰ τῶν ξένων του, ἀλλὰ παροτρύνων αὐτοὺς διὰ τῆς φράσεως «φάγετέ τὰ ὄλα». Τελειωθέντος τοῦ γεύματος, ὁ κύριος τῆς σκηνῆς πάλιν χύνει ὕδωρ ἐπὶ τῶν χειρῶν των, καὶ ἔπειτα τρώγει αὐτὸς ὅτι ἀπομένῃ.

ΜΑΧΑΙΡΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΟΝΙΑ

Πολλάκις γεκώμεν με τοὺς οὐδόλους ποιοῦντας χρῆσιν ἀγροτικῶν τῶν περόνιων καὶ ὅμως πρὸ 300 ἔτων τὰ περόνια δὲν ἦσαν γινώστα θιότι μόνον μαχαίριον ἐγένετο χρῆσις δι' ὧν ἐκόπτετο εἰς μικρὰ τεμάχια τὰ κρέα, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν χειρῶν ἐφέρετο εἰς τὸ σῶμα. Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἰαπωνίας, ἐνεστῶτως, τὰ ποτήρια δι' ὧν πίνει τις, τὰ κοχλιάρια καὶ τὰ περόνια εἰσὶ σπάνια καὶ εἰς πολλὰ πανδοχεῖα ἐν πολλαῖς χώραις, ἰδίως τῆς Γαλλίας, μάχαίριαι οὐδόλους τίθενται ἐπὶ τῆς τραπέζης διότι υποτιθεται ὅτι ἕκαστος ἔχει ἰδίαν ἐντόν. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὐδεὶς θέλει πλέον νὰ τρώγῃ χωρὶς περόνιον, οἱ ξενόδοχοι εἰσὶν ὑπόχροιο νὰ παρέχωσι ταῦτα ὁμοῦ μετὰ πινακίων καὶ κοχλιαρίων.

Οὐδεὶς τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας εἶχε περόνια μέχρι τῆς βασιλείας Ἐρρίκου τοῦ Η'. πάντες ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας περιπόης, μετεχειρίζοντο τοὺς δακτύλους των. Ἐυτεῦθεν ὑπῆρχεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς αὐλῆς πρόσωπον ἔχον τὸ καθῆκον, μετ' ἄλλων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ, νὰ παρίσταται εἰς τὰ συμπόσια μετὰ λεκάνας, ὕδωρ καὶ μάκτρα τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐπέθηκε καὶ ἀφοῦ τὰ περόνια ἦλθον εἰς ἐνεργεσίαν. Κατὰ τὴν ἰστορίαν, ὅταν Ἰάκωβος ὁ Α' εἶχε ποτε εἰς γεῦμα τὸν πρῶτον τῆς Ἰαπωνίας ὀλίγον μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ ἀνάβασιν, αἱ αὐτῶν μεγαλειότητες ἐπλύνον τὰς χεῖρας μετ' ὕδωρ ἐκ τοῦ αὐτοῦ θρασημένου ἄλλὰ τὰ μάκτρα ἐπαρουσίασθησαν εἰς τὸν βασιλέα ὑπὸ τοῦ λόρδου Δουαρφύλακος, καὶ εἰς τὴν βασίλισσαν ὑπὸ τοῦ λόρδου Ναυάρ-

χου. Τὸ πρῶτον βασιλικὸν πρόσωπον ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ὁποῖον ἔλαβε περόνιον ἦτον ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ' ἀλλὰ καίτοι διάφορα ἐδαρώθησαν εἰς αὐτὴν εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν μετεχειρίσθῃ αὐτὰ ἐν συνήθειαι περιστάσεσιν. Περόνια μόνον μετεχειρίζοντο αἱ ἀνώτεροι τάξεις κατὰ τὰ μέσα τοῦ 17ου αἰῶνος. Περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐπαναστάσεως, 1688, ὀλίγοι ἄγγλοι εὐγενεῖς δὲν εἶχον πλειότερα τῶν 12 ἀργυρῶν περόνιων, καὶ ὀλίγα σιδηρὰ ἢ χαλύβδινα. Ἐπὶ τέλους, πρὸς γενικὴν χρῆσιν, περόνια ἐκ χαλύβος ἐγένοντο ἀντικείμενον χειροτεχνίας ἐν Σχέφειδ. Μέχρι τῆς 18ης ἑκατονταετηρίδος περόνια τῆς τραπέζης ἴσως δὲ καὶ μαχαίρια ἦσαν τόσον ὀλίγα εἰς τὰ πανδοχεῖα τῆς ἐξοχῆς ἐν Σκωτίᾳ, ὅτε ἦτο συνήθεια εἰς τοὺς περιηγουμένους εὐγενεῖς νὰ φέρωσι μετ' ἑαυτῶν μαχαίρια καὶ τὰ περόνια ἐν κιβωτίοις.

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΑΦΓΑΝΩΝ

Ἐκ τῶν φοβερῶν καταστροφῶν τὰς ὁποίας ὑπέστησθησαν οἱ Ἀγγλοὶ ἐν Ἀφγανιστάν, δύναται τις νὰ ὀρίσῃ τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἀφγανῶν διὰ μιᾶς λέξεως, π ρ ο θ ο τ ι κ ὶ ν. Ἐν ἔτει 1841 καὶ 1842, οἱ Ἀγγλοὶ εἶχον εὐρείαν εὐκαιρίαν νὰ ἐξοικειωθῶσι πρὸς τὴν φύσιν τῶν ἡμιβάρβάρων ἐκείνων φυλῶν. Ὁ Ἀφγανὸς ἔχει ἐξωτερικὸν δεκνύον ἀφέλειαν καὶ φιλοξενίαν διὰ τούτου δὲ καὶ ὁ μᾶλλον ὀξυδερχῆς ξένος ἀπατάται. Κατὰ τὴν μορφήν οἱ Ἀφγανοὶ ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ Γύφτους. Πρὸς τοὺς ξένους οἱ Ἀφγανοὶ τηροῦσιν ἀγέροχον συμπεριφορὰν, καίτοι πρὸς τὰ μέλη τῆς ἰδίας αὐτῶν φυλῆς εἰσὶ κοινωκίκοι. Αἱ πολυάριθμοι αὐτῶν φυλαὶ, καίτοι ἀδιακόπως πολεμοῦσαι πρὸς ἀλλήλας, εἰσὶ πάντοτε ἐτοιμοὶ νὰ ἐνωθῶσιν εἰς ἀντίστασιν κατὰ τοῦ κοινῆς ἐχθροῦ. Δὲν ὑπάρχει ὁμοῖος τύπος χαρακτῆρος μεταξὺ τῶν 4,000,000 κατοίκων τοῦ Ἀφγανιστάν. Μέγα μέρος τῶν φυλῶν καὶ τῶν πολιτῶν τῆς πρωτεύουσος τοῦ Ἀφγανιστάν, δὲν ἀναγνωρίζονται παρὰ τῶν πραγματικῶν Ἀφγανῶν ὡς ἀδελφοὶ αὐτῶν. Αἱ κορυφαῖαι φυλαὶ τῶν ἀληθῶν Ἀφγανῶν εἰσὶ: οἱ Δουρράνης ἐκ τούτων κατὰγονται οἱ ἡγεμόνες καὶ ἡ ἀνωτάτη τάξις: οἱ Γκιλζαὶ, οἱ ἰσχυρότεροι ἢ ἀνδρειότεροι ὀλοκληροῦ τῆς φυλῆς, οἵτινες κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα εἶχον τὴν ὑπεράτην ἐξουσίαν ἐν τῇ χώρῃ, καὶ οἵτινες εἰσὶν οἱ πικρότερον πάντων κατὰ τῶν ξένων διακεκμηνοί, καὶ οἱ ταραξίαὶ Γιουζουζαὶ. Τὸ μὴ Ἀφγανικὸν στοιχείον τῶν κατοίκων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν Πάθων τῶν Ταγίας ἢ Παρισιῶν, τῶν ἀρχικῶν κατοίκων τῆς χώρας, οἵτινες, καίτοι πανταχοῦ μεμιγμένοι μετὰ τῶν Ἀφγανῶν, καὶ φέροντες τὸ αὐτὸ ἐνδυμα καὶ ἔχοντες τὰ αὐτὰ ἠθὴ ἀμέσως διακρίνονται ἐκ τῆς Περσικῆς αὐτῶν διαλέκτου, ἐκ τῆς λευκῆς αὐτῶν χροιάς, καὶ ἐκ τῆς μᾶλλον ἡσυχου καὶ ἠττων φιλοταράχου διαθέσεως. Οἱ Καζίλμπασσι, οἵτινες ἔχουσι καταπληκτικὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν περσικὴν ἀριστο-

κρατίαν, και οτινες αποτελοῦσι τὸ κυριώτερον σῶμα τῶν ἐμπόρων ἐν ταῖς πόλεσι, και οτινες παρέχουσι τοὺς ἀνδρας διὰ τὸ ἱππικὸν και τὸ πυρροβολικὸν τῆς Καβουλίας. Οἱ Ζάτε, ὕψηλοι, ὠραῖοι ἀνδρες, εἰσι οἱ τε χνίται τῆς χώρας και οἱ Ἰνδικῆς Ἰνδικῆς καταγωγῆς, εὐφρονται ὡς μικρέμποροι ἐν ταῖς διαφοραῖς κόμαις. Εἰσι και ἕτεροι μὴ Ἀφγανικαὶ φυλαί, ὡς οἱ Χαζάρου ἐν τῷ δυτικῷ μέρει, οτινες λαλοῦσι τὴν Περσικὴν, ἀλλ' οτινες εἰσι ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους πρὸς τοὺς Κινέζους, και οἱ Βιλούχισ οτινες εἰσι θρηωδέστεροι και αὐτῶν τῶν χειροτέρων γησιῶν Ἀφγανῶν.

ΦΩΣΦΟΡΑ

Ἐὰν ἐβλέπομεν ἐργάτην καταρρίπτοντα ὄκτω μεγάλα δένδρα ἐντὸς δάσους καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα, ἢ τετρακόσια δένδρα κατ' ἔτος, θὰ ἐλέγομεν, «τί κρῖμα». Καὶ ὅμως ἐν ἐνὶ μόνῳ μεγάλῳ καταστήματι οὗτος ἦτον ἀκριβῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποῖον μετεχειρίζοντο πρὸς κατασκευὴν φωσφῶρων 1,123,200,000 φωσφόρα ἐγένοντο εἰς ἕν ἔτος ἐκ 400 δένδρων.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσι 35,387,703 ρωμαιοκαθολικοὶ, 467,531 Καθολικοὶ 80,117 Λουθηρανοὶ, 33,119 ἐτέρων δοξασιῶν διαμαρτυρούμενοι, 50,000 Ἰουδαῖοι και 90,000 πρόσωπα τὰ ἅποια εἰς οὐδεμίαν δύνανται νὰ ταχθῶσι θρησκείαν.

* * * Ἐν Λονδίῳ 58,460 γυναῖκες ἔχουσι ἔργον τὴν μωδιστικὴν και ραπτικὴν, 26,375 κατασκευάζουσιν ὑποκάμισσα, 14,780 ἐργάζονται πρὸς βάρταις, 10,724 ὡς μηχανικοὶ, 5272 ὡς βιβλιοδέται, 4699 ὡς ὑποδηματοποιοὶ, 4360 κατασκευάζουσι ἀθη τεχνικὰ, 3718 ὡς κιθωτιοποιοὶ, και εἰς πολλὰ ἄλλα ἔργα.

* * * Μέλος τῆς στατιστικῆς ἐταιρίας ἐν Λονδίῳ ὑπαλόγησε τὴν πληθυσμὸν τῆς πόλεως ἐκείνης οἷος θὰ ἦναι εἰς μέλλοντας χρόνους. Τὸ 1981 ἔσται 7,277,000 τὸ 2081 8,638,000 και τὸ 2181 9,015,000. Τὸν πληθυσμὸν τῆς τε Ἀγγλίας και Οὐαλίας ὁμοῦ ὑπολογίζει εἰς 31,973,000 τὸ 1901, 74,358,000 τὸ 2001, 117,274,000 τὸ 2101 και 169,081,000 τὸ 2181. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι στηρίζονται ἐπὶ τῆς θεωρίας ὅτι ἡ ἀναλογία τῆς αὐξήσεως θέλει ἐλαττωταὶ καθ' ἑκάστην δεκάδα ἐτῶν κατὰ τοσαῦτα ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν καθ' ὅσα ἡλαττώθη κατὰ μέσον ὄρον κατὰ τὰ παρελθόντα πενήτηκοντα ἔτη.

* * * Διαρκούσης τῆς ἐν Σικάγῳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐθνικῆς συνέδου πρὸς ἐκλογὴν ὑποψηφίου διὰ τὴν προεδρείαν, τὰ ξενοδοξία εἰσέπραξαν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα τεράστια ποσά. Ἐν τούτων εἰσέπραξε 105,000 δολλάρια, ἔταρον 100,000. Τὸ ὅλον ποσὸν τὸ καταλειφθὲν εἰς τὴν πόλιν διαρκούσης τῆς ἐβδομάδος ἀνέλθεν εἰς 400,000 δολλάρια.

* * * Ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Χουάσωνος ποταμοῦ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ὑπάρχει ὀρεινοτροφείον τεραστίων διαστάσεων ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκκολάπτονται διὰ τοῦ ἀτμοῦ 250,000 ὀρνίθια κατ' ἔτος.

* * * Περὶ τοὺς ἐκατὸν πενήτηκοντα δικαστικοὶ και διοικητικοὶ ὑπάλληλοι κλητήθησαν ἀρτίως ἐν Γαλλίᾳ διὰ

ἀπξίωσαν νὰ γίνωσιν ὄργανα τῆς ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τῶν Ἰουσουϊτῶν νόμου.

* * * Αἱ μεσημβριναὶ πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς παράγαγον ἐφέτος βαμβακόσπορον ἐξ οὗ θέλουσιν εἰσπράξει 77,000,000 δολλάρια.

* * * Ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ ἐπικρατεῖ σφοδρὰ θερμότης. Ἐν Σαβίλλῃ τὸ θερμόμετρον τοῦ Φαρενχάιτ εἰδείκνυε 128 βαθμοὺς και 100 βαθμοὺς ἐν Μαδρίτῃ.

* * * Ἡ Εὐρώπη ἔχει 90,000 μίλια σιδηροδρόμους αἱ Ἠν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς 86,000. Ἐν ταῖς Ἠν. Πολιτείαις ἡ δαπάνη καθ' ἕκαστον μίλιον εἶναι 58,900 δολλάρια ἦτον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅσον δαπανᾷ ἡ Εὐρώπη διὰ τὴν αὐτὴν ἔκτασιν.

* * * Ἡ πολιτεῖα τῆς Νέας Ἰόρκης περιέχουσα 4,382,759 κατοίκους, ἔδαπάνησεν ἐν ἔτει 1970 50,000,000 φρ. χάριν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐνῶ ἡ Γαλλία ἔχουσα ἐνεακίς μίλιον πληθυσμὸν ἔδαπάνησε τὸ εὐτελες ποσὸν 60,000,000 φρ.

* * * Ἐξακόσιαι χιλιάδες ξένοι και λαοὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μετέβησαν εἰς Παρισίους ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἑορτήν.

Ἀόσις Αἰρίγματος Ε'

Νόμισμα.

$$50 + 70 - 50 - 10 - 200 + 40 + 1 = 411.$$

Ἔλυσαν δὲ αὐτὸ αἱ κκ. Ἰουλία Δ. Σουλβριώτη και Μαρία Ν. Βούλγαρη, ἐπίσης αἱ κκ. Στέφ. Ἐμμ. Νικολοῦδης (Ἀθηνῶν), Ι. Κ. Τζάβας (Ἰθράς), Τ. Γ. Καλὸς (Πύργου Ἠλείας), Παναγ. Θ. Τζανόπουλος, Παναγιώτῃ Στεφανίδης ἐξ Ἀλλατοσάτων Δημήτριος Στᾶης και ὁ Ν. Στ. Βερσκέτης ἀμμέτρως : (Συμβάνος).

Τὰ πάντα σήμερον κινεῖ τὰ χ ρ ῆ μ α τ α, νομίζω, και δι' αὐτῶν ἐξέμαθον ἕ τὸ γράφειν ν' ἀπτικίζω.

ΑΙΝΙΓΜΑ 5

Μὲ Η πῆς πρώτας
τὴν κεφαλὴν κοσμῶ.
Μὲ Κ εἰς τὰς νήσους
Αἰγαίου ἐνόημῶ.
Μὲ Φ δὲ εἶμαι λάμπων
καὶ ὄν τι ζωτικόν.
Μὲ Η δὲ ἐκλιτὸν τι
ἐρωτηματικόν.

ΜΕΛΕΤΗ ἐπὶ τινῶν ἄρθρων τῆς
Πολιτικῆς Διχονομίας και τοῦ
ΣΞΘ Νόμου, ὑπὸ Διονυσίου Μαρτελάου,
δικηγόρου. Πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Ἀθηναϊδος», ὁδὸς Ἐρμοῦ ἀριθ. 264, ἀντιδραχ. 1.25.